

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Cdo/403/2014
Identifikačné číslo spisu:	6413212459
Dátum vydania rozhodnutia:	07.04.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:6413212459.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu Spoločenstva vlastníkov bytov SOSNA, so sídlom v Kremnici, ČSA č. 202/39, IČO: 35 99 988, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Ivanom, advokátom so sídlom vo Zvolene, Dukelských hrdinov č. 22, proti žalovanému B. A., bývajúcemu v C., zastúpenému JUDr. Jozefom Branom, advokátom so sídlom v Žiari nad Hronom, Námestie Matice slovenskej č. 23/45, o zaplatenie 155,04 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 4 C 136/2013, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. júna 2014 sp. zn. 14 Co 611/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalovanému nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

Okresný súd Žiar nad Hronom uznesením z 9. apríla 2014 č.k. 4 C 136/2013-136 zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý odôvodnil tým, že na Okresnom súde Žiar nad Hronom prebieha konanie sp. zn. 5 C 140/2013, kde sa rieši otázka, ktorá má mať význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Súd zamietnutie návrhu na prerušenie konania súd odôvodnil tým, že v konaní vedenom pod sp. zn. 5 C 140/2013, kde žalobca žaluje iných vlastníkov bytov o zaplatenie 157,30 €, sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v danej veci. Výrok právoplatného rozsudku v konaní sp. zn. 5 C 140/2013 je záväzný len pre účastníkov uvedeného konania a pre všetky orgány (§ 159 ods. 2 O.s.p.). Keďže v uvedenom konaní sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v danej veci, pre nesplnenie podmienok pre prerušenie konania, súd návrh na prerušenie konania zamietol.

Krajský súd v Banskej Bystrici na odvolanie žalobcu uznesením z 30. júna 2014 sp. zn. 14 Co 611/2014 napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O.s.p.). V odôvodnení uviedol, že v danej veci ide o tzv. fakultatívne prerušenie konania, čo znamená, že je to také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Zistenie skutkového stavu alebo právne posúdenie v obdobnej veci pre rozhodnutie súdu záväzné nie je, preto aj podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie vo veci

vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom sp. zn. 5 C 140/2013 nemá žiaden vplyv na rozhodnutie vo veci, ktorá je predmetom tohto súdneho konania. Odvolací súd preto napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie z dôvodu, že v konaní došlo vadám uvedeným v „§ 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku“. Z obsahu dovolania je zrejmé, že namieta, že v konaní došlo k inej vade v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. majúcej za následok nesprávne právne posúdenie veci a k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Napadnuté rozhodnutie považuje za nepreskúmateľné, keďže v ňom súd neuviedol myšlienkový spôsob a ani úvahy, na základe ktorých dospel k vydaniu predmetného rozhodnutia. Dovolateľ trval na tom, že v konaní sp. zn. 5 C 140/2013 sa rieši otázka, ktorá bude mať priamy vplyv na rozhodnutie v danej veci, keďže ide o totožný predmet konania. Z uvedených dôvodov žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 10a ods. 1 O.s.p. (poznámka dovolacieho súdu: v ďalšom texte sa uvádza Občiansky súdny poriadok v znení pred 1. januárom 2015)] po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno týmto opravným prostriedkom napadnúť (§ 236 a nasl. O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci smeruje dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu. Uznesenia odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie, sú uvedené v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. Uznesenie odvolacieho súdu, ktoré napadol žalobca dovolaním, nemá znaky žiadneho z uznesení, proti ktorým je dovolanie prípustné. Odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa, dovolanie ale nesmeruje proti potvrdzujúcemu uzneseniu uvedenému v § 239 ods. 2 písm. a/ až c/ O.s.p. Dovolanie žalobcu preto podľa ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

So zreteľom na to by dovolanie žalobcu mohlo byť procesne prípustné, len ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 O.s.p. O vadu tejto povahy ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 písm. a/ - g/ O.s.p. netvrdil a existencia týchto väd nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť jeho dovolania preto z týchto ustanovení nevyplyva.

K tej časti dovolania, v ktorej žalobca namieta, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené, dovolací súd uvádza, že na rokovaní občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, považuje dovolací súd za plne opodstatnené aj v preskúmvanej veci. Dodáva, že obsah spisu nedáva žiadny podklad pre to, aby sa na daný prípad uplatnila druhá veta tohto stanoviska, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa výlučne len celkom ojedinelých prípadov, ktoré majú znaky relevantné aj podľa judikatúry

Európskeho súdu pre ľudské práva. O taký prípad ide v praxi napríklad vtedy, keď rozhodnutie súdu neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne ak došlo k vade tak zásadnej, že mala za následok „justičný omyl“ (Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003).

Správnosť takéhoto nazerania na problematiku nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia a jej dôsledkov potvrdzujú tiež rozhodnutia ústavného súdu napr. sp. zn. I. ÚS 184/2010, III. ÚS 184/2011, I. ÚS 264/2011, I. ÚS 141/2011, IV. ÚS 481/2011, III. ÚS 148/2012, IV. ÚS 208/2012, III. ÚS 551/2012, IV. ÚS 90/2013, IV. ÚS 196/2014, I. ÚS 287/2014, I. ÚS 606/2014, I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015.

Za vadu konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv dovolateľa.

Niektoré formulácie obsiahnuté v dovolaní nasvedčujú tomu, že žalobca zastáva názor, podľa ktorého v konaní došlo k tzv. inej (v § 237 O.s.p. neuvedenej) vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

„Iná procesná vada“ je síce relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), úspešne však môže byť uplatnená iba v procesne prípustnom dovolaní. Konštantná judikatúra najvyššieho súdu zastáva názor, že takáto vada prípustnosť dovolania nezakladá (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011).

I keby teda v preskúmvanej veci došlo k tzv. inej procesnej vade majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladalo by to prípustnosť dovolania žalobcu.

Žalobca tiež namietá, že napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantný dovolací dôvod v tom zmysle, že ho možno uplatniť v procesne prípustnom dovolaní (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá (viď R 54/2012 a tiež ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p., ani znak (atribút, stránku) rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

Vzhľadom na to, že žalobca uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. v dovolaní, ktoré nie je procesne prípustné, nemohol dovolací súd podrobiť napadnuté uznesenie vecnému posúdeniu z hľadiska správnosti v ňom zaujatých právnych záverov.

V dovolacom konaní úspešnému žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd nepriznal žalovanému náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nepodal návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.